

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 234-ҳадис

234/363 - عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَقَالَ: «يَا مُغِيرَةُ، حُذِّرْ إِلَيْكُمْ». فَأَخْذَتْهَا، فَأَنْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي، فَقَضَى حَاجَتَهُ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَّةٌ، فَدَهَبَ لِيُحْجِّ يَدَهُ مِنْ كُمَّهَا فَصَاقَتْ، فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ أَسْفَلِهَا، فَصَبَّبَتْ عَلَيْهِ، فَتَوَضَّأَ وَضُوءَةً لِلصَّلَاةِ، وَمَسَحَ عَلَى حُفَّيْهِ، ثُمَّ صَلَّى.

234.363 Муғирия ибн Шуъба розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир сафарда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга эдим. У зот: «**Эй Муғирия, идовани ол**», дедилар. Мен уни олдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам юриб бориб, кўринмай кетдилар. Кейин қазои ҳожат қилдилар. У зотнинг эгниларида шомий чакмон бор эди. Унинг енгидан қўлларини чиқаришга уриндилар-у, торлик қилди. Кейин қўлларини унинг тагидан чиқардилар. Мен у зотга сув қуйиб бериб турдим, намозга қиласиган таҳоратларидек таҳорат қилдилар ва икки маҳсиларига масҳ тортдилар. Сўнгра намоз ўқидилар».

Манба: hadis.islom.uz

